

N. Jensen: Det ærede Medlem, der nu talte, kan jeg ikke være enig med, naar han meente, at det var noget tvivlsomt, om det lod sig gjøre at lade Soldaterne beklæde sig selv (Winther: Jeg tvivler ikke!). So, det ærede Medlem tvivlede dog, forsaavidt han udtalte den Anstuelse, at Ministeren maaskee kunde have en Tvivl i saa Henseende; men den ærede Minister er en saa sagkyndig Militair, at han ikke kan være ubekjendt med, at denne Ordning finder Sted i forskjellige andre Hære, saa at der ikke kan være den mindste berettigede eller begrundede Tvivl om, at Sagen jo meget vel lader sig ordne paa denne Maade. Da jeg tidligere har havt den Ære at stille Forslag i denne Retning, eller, dengang et saadant Forslag forelaa, var Medforslagsstiller deraf, skal jeg ikke gaae nærmere ind paa Sagen, idet jeg i alt Væsentligt kan henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Hovedtingen for mig er, at man ved at lade Soldaterne beklæde sig selv i en ganske anden Grad end under den nuværende Tingenes Tilstand vil være sikker paa, at man til enhver Tid har Soldater, der ere velbeklædte og kunne rykke i Marken uden nogetsomhelst Besvær.

Krigsministeren: Da det Indtryk, mine Uttringer have gjort, synes at være noget forskjelligt, skal jeg tillade mig at præcisere dem derhen, at jeg ikke har udtalt mig om selve Forslagets Udførlighed eller Uudførlighed. Jeg har sagt, at det vilde kræve en ordentlig Undersøgelse for at komme til en begrundet Mening om dets Udførlighed, om det kan udføres i en større eller i en mindre Maalestof, i større eller i mindre Udstrækning. Det er altsammen Spørgsmaal, jeg nu ikke seer mig istand til at besvare. Naar der nu til Slutning af det ærede Medlem, der nu satte sig, er lagt saamegen Vægt paa, at Soldaterne skulle kunne støde til Fanerne eller deres Afdelinger i deres egne Klæder, maa jeg med Hensyn dertil henholde mig til Noget, der ytredes af et æret Medlem fra Odense Amt (H. M. Petersen), der i Diebliffet ikke er paa sin Plads, nemlig at ligesaavist som en Soldat i civile Klæder i sine egne Klæder, naar han falder i Tjende-

vold, kan komme i en meget skæv og ubehagelig Stilling, ligesaa vist kan det have nogen Betænknelighed, at Mandstabet allerede er ifklædt Uniform, naar det er paa Veien til Afdelingerne. Der er intet Spørgsmaal om, at, som vort Land er konstitueret, og efter de Omstændigheder, der kunne indtræffe, kunde det være en meget stor Fordeel, at Mandstabet ikke har Uniform, men at det gaaer sin rolige Vej som almindelige Statsborgere, og der er intet Spørgsmaal om, at Enhver, som lader sig see i Uniform som Militair, vil blive betragtet som Saadan og gjort til Krigsfange. Jeg anfører dette ikke for paa nogen Maade at udtale nogen Dom over Forslaget, men for at gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at der er mange Spørgsmaal, som ville opstaae i Forbindelse med Forslaget, at det kræver noget Andet end en aldeles overfladigt Betragtning, og at de Undersøgelser, som bør anstilles, inden man gaaer ind paa at anstille Experimentet i stor Maalestof, saaledes at det kan have Indflydelse paa Hærens Kampdygtighed, bør anstilles af Regeringen. Derfor skal jeg paa nærværende Standpunkt meget anbefale, at man ikke vedtager dette Forslag, som i Grunden kun er en Gjennemførelse af dette Experiment efter en meget stor Maalestof.

N. Jensen: Den ærede Minister fremsatte nu en Indsigelse imod vort Forslag. Han meente, at der kunde gjøres mange Indsigelser derimod, men han fremsatte kun een, og denne var efter mit Skjøn meget uheldig. Det er selvfølgelig, at man, forsaavidt man gaaer til at lade Soldaterne beklæde sig selv, vil vælge en Uniform, der er saa lidt forskjellig fra den daglige Klædning, at der ingen Vanstuelighed vil være i de ganske enkelte Tilfælde, hvori der kunde være saadanne Forhold forhaanden som dem, hvortil den ærede Minister sigtede. I saa Tilfælde vil der ingen Vanstuelighed være forbunden med, at Manden af sin Uniform skærer de saa Distinctioner, som maatte sidde derpaa, og saaer dem syede paa igjen, naar han kommer derhen til, hvor han skal møde med sin Uniform. Jeg gjentager, at de Tilfælde, hvori Sligt vil være nødvendigt, ville være overordentlig sjældne, men komme de til at fore-